

Arrest

nr. 237 452 van 25 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 6 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partij van 17 juni 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, §1, tweede lid, 3° van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 13 maart 2020. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 6 april 2020, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor. "

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In haar pleitnota van 17 juni 2020 betoogt de verzoekende partij dat zij zich in haar verzoekschrift beriep op overmacht. Zij zet uiteen dat zij geen administratieve en sociale hulp kon genieten wegens het coronavirus. Haar sociaal assistent, zo stelt zij verder, werd in quarantaine geplaatst van 12 maart 2020 tot en met 27 maart 2020 "*ondanks een vermoeden van coronavirus*" waarbij ze verwijst naar een bij de pleitnota gevoegd attest van dokter V. van 10 juni 2020, en het ontbrak haar voor dit tijdperk aan efficiënte materiele hulp.

Vervolgens citeert de verzoekende partij uit het artikel 2, 6° van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en zij herhaalt dat zij geen efficiënte administratieve en maatschappelijke hulp genoot wegens "*de covid*", waarna zij het standpunt inneemt dat de toegang tot de juridische bijstand en de tolkendiensten niet werd gegarandeerd door de Belgische overheden.

Verder heeft naar de mening van de verzoekende partij geen effectieve kennisgeving van de bestreden beslissing plaatsgevonden voor 30 maart 2020 wegens overmacht. Zij heeft het coronavirus niet veroorzaakt en heeft geen schuld "*met de ziekte van haar sociale assistente en ook niet met de wereldwijde crisis*" en ze "*mocht de beslissing niet begrijpen wegens een gebrek aan materieel hulp*", zo stelt zij. De verzoekende partij meent dat de aanwezigheid van het coronavirus een geval van overmacht is en dat zij voor 30 maart 2020 niet op effectieve wijze kennis kon nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij betoogt verder dat zij internationale bescherming vraagt aan België om een overtreding van "*artikel 3*", waarna zij stelt dat "*Artikel 3 van EVRM zich identificeert met artikel 1 van het verdrag van Genève*", en een positieve actie van België zodat de internationale verplichtingen volledig worden nagekomen. Zij voegt nog toe dat zij over een daadwerkelijk rechtsmiddel moet beschikken in overeenstemming met artikel 13 van het EVRM.

Tot slot stelt de verzoekende partij in haar pleitnota dat het duidelijk is dat zij voor 30 maart 2020 geen effectieve kennis van de bestreden beslissing had en dat de beroepstermijn op die datum begint te lopen.

3.2. In voornoemde beschikking wordt vastgesteld dat de kennisgeving van de bestreden beslissing is gebeurd op 13 maart 2020 en het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 6 april 2020, is ingediend buiten de wettelijke termijn. De rode draad doorheen het betoog van de verzoekende partij in haar pleitnota wordt gevormd door de verwijzing naar een situatie van overmacht waarin zij zich zou bevinden en meer bepaald de situatie door het coronavirus Covid 19. De verzoekende partij wijst erop dat de sociaal assistente in quarantaine werd geplaatst van 12 maart 2020 tot en met 27 maart 2020 "*ondanks een vermoeden van coronavirus*", en zij meent dat zij ten gevolge hiervan geen materiële hulp heeft gekregen en de toegang tot de juridische bijstand en de tolkendiensten niet werd gegarandeerd. Zij besluit voor 30 maart 2020 geen effectieve kennis van de bestreden beslissing te hebben gehad en dat de beroepstermijn op die datum begint te lopen.

Zoals in voornoemde beschikking wordt aangegeven, moet met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de voormelde wet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn vervat in voormeld artikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien de verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

De verzoekende partij kan in haar betoog niet worden gevolgd. De Raad is van oordeel dat er te dezen geen sprake is van overmacht. In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij zelf aan dat de bestreden beslissing haar werd overgemaakt door een aangetekende brief van 13 maart 2020. Door louter te betogen dat "*haar sociale assistente*" in quarantaine diende te blijven en zij hierdoor verstoken was van hulp, evenals dat geen toegang tot juridische bijstand en een tolkendienst werd voorzien, kan de verzoekende partij niet overtuigen. Ook het voegen van een medisch attest brengt geen soelaas. Hieruit blijkt immers slechts de medische situatie van de vermelde dame, doch, in de veronderstelling dat het attest de situatie van de sociaal assistent van de verzoekende partij betreft, blijkt hieruit niet dat de verzoekende partij niet elders om hulp kon vragen. De Raad benadrukt dat het de verantwoordelijkheid is van de verzoekende partij om zelf tijdig de nodige stappen te ondernemen, minstens de nodige informatie te bekomen. De verzoekende partij kan zich hiertoe niet slechts verschuilen achter de ziekte van "*haar sociale assistente*" en de aanwezigheid van het coronavirus Covid 19 in het algemeen teneinde het laattijdig indienen van het verzoekschrift toe te wijzen aan overmacht. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij hiermee geenszins overmacht in haren hoofde aantoonst. De verzoekende partij toont niet aan dat zij ingevolge de ziekte of quarantaine van de sociaal assistente van elke andere hulp was verstoken, noch toont ze concreet aan dat zij regelmatig en afdoende naar haar briefwisseling en/of (de stand van zaken in) haar procedure naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming heeft geïnformeerd. Met voormeld betoog toont de verzoekende partij geen concrete elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen over hetgeen in voornoemde beschikking wordt gesteld, namelijk dat in het onderhavige geval de kennisgeving van de bestreden beslissing is gebeurd op 13 maart 2020, het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 6 april 2020, is ingediend buiten de wettelijke termijn en aldus het beroep onontvankelijk is.

De verzoekende partij brengt geen concrete en valabele argumenten aan die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen of hier een ander licht op te werpen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht.

In de mate dat de verzoekende partij artikel 3 van het EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat in de mate dat het betoog van de verzoekende partij betrekking heeft op de gegrondheid van de vordering, *in casu* de ontvankelijkheid van het beroep ter discussie staat. De verzoekende partij toont ook niet aan op welke wijze artikel 13 van het EVRM zou geschonden zijn, nu haar de mogelijkheid geboden werd de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en zij er niet in slaagt overmacht aan te tonen waardoor zij daartoe verhinderd zou zijn.

De verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking zich geenszins te kunnen verzoenen met de schriftelijke verwerping van haar aanvraag, waarmee zij evenwel geen afbreuk doet aan hetgeen voorafgaand en in de beschikking van 8 juni 2020 omtrent de laattijdigheid van haar beroep wordt vastgesteld.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS